

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการของสถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพพระประแดง สังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ความคิดเห็นของคนพิการและเจ้าหน้าที่ต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ และแนวทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการของสถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพพระประแดง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ คนพิการที่อยู่ในความอุปการะของสถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพพระประแดงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ จำนวน 33 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการอธิบายผล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการของสถานสงเคราะห์คนพิการทุพพลภาพพระประแดง

โดยภาพรวมสถานสงเคราะห์ได้จัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา การฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม และการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้คนพิการ มีคุณภาพชีวิตที่ดีตามศักยภาพ ตลอดจนได้รับการพัฒนาส่งเสริมและฟื้นฟูศักยภาพ

ข้อมูลทั่วไปของคนพิการและเจ้าหน้าที่

คนพิการส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 33-47 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสถานภาพโสด มีความพิการทางกายและการเคลื่อนไหว มีลักษณะความพิการภายหลัง และระยะเวลาที่มีความพิการ 20 ปีขึ้นไป นอกจากนี้คนพิการส่วนมากได้รับการฟื้นฟูด้านสมรรถภาพทางการแพทย์ และด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม ในส่วนของเจ้าหน้าที่พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 29-38 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่สมรส มีตำแหน่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว และปฏิบัติงานด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์มากที่สุด มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานน้อยกว่า 1 ปี รวมทั้งมีเหตุผลที่ตัดสินใจเข้าทำงานในสถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพ คือ มีความรักและความเมตตาต่อคนพิการ และสถานที่ทำงานอยู่ใกล้บ้านและสะดวกในการเดินทางเป็นส่วนใหญ่

ความคิดเห็นของคนพิการและเจ้าหน้าที่ต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์

โดยภาพรวมคนพิการมีความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า คนพิการมีความคิดเห็นต่อการตรวจสุขภาพที่สถานสงเคราะห์จัดให้ส่วนใหญ่เป็นการตรวจพื้นฐานทั่วไปในระดับมาก รองลงมา คือ บริการด้านกายภาพบำบัดสอดคล้องกับความพิการมีในระดับมาก ส่วนการได้รับการส่งตัวไปรับบริการทางการแพทย์ที่มีประสิทธิภาพจากหน่วยงานอื่น ๆ มีในระดับปานกลาง ส่วนภาพรวมเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อการให้บริการด้านกายภาพบำบัดสามารถทำได้ครบถ้วนครอบคลุมทั้งการแก้ไข พิ้นฟู และปรับสภาพความพิการตามปัญหาของคนพิการแต่ละคนในระดับมาก รองลงมา คือ กรณีที่ไม่มีบริการทางการแพทย์ที่เหมาะสมสถานสงเคราะห์จะส่งต่อคนพิการไปยังหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับการฟื้นฟู และสถานสงเคราะห์สามารถจัดให้คนพิการทุกคนได้รับการรักษาทางการแพทย์ที่ตรงกับความต้องการรวมทั้งสถานสงเคราะห์ส่งเสริมให้คนพิการทุกคนได้รับคำแนะนำในการป้องกัน ควบคุมไม่ให้เกิดปัญหาสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ เช่น ให้คำแนะนำในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ มีในระดับมากในสัดส่วนที่เท่ากัน ส่วนกายอุปกรณ์และเครื่องช่วยความพิการ เช่น ไม้ค้ำยัน รถเข็นนั้นคนพิการยังไม่สามารถจัดให้เพียงพอกับความต้องการของคนพิการ มีในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของคนพิการและเจ้าหน้าที่ต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา

โดยภาพรวมคนพิการมีความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า คนพิการมีความคิดเห็นต่อการที่สถานสงเคราะห์ส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้อ่านออกเขียนได้และขั้นที่สูงกว่าในระดับมาก รองลงมา คือ สถานสงเคราะห์ส่งเสริมให้ได้รับการศึกษานอกระบบ เช่น การศึกษาผู้ใหญ่มีในระดับมาก ส่วนประเด็นที่ว่าไม่สามารถเข้ารับบริการทางการศึกษาได้อย่างเต็มที่เนื่องจากสภาพความพิการเป็นอุปสรรคมีในระดับปานกลาง ส่วนภาพรวมเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อการที่สถานสงเคราะห์ส่งเสริมให้คนพิการได้รับการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น ให้คนพิการได้รับการศึกษาตามความสนใจ และการส่งเสริมให้คนพิการได้รับการศึกษาสายอาชีพยังทำได้น้อยมีในระดับมากในสัดส่วนที่เท่ากัน รองลงมา คือ การจัดบริการทางการศึกษาที่สถานสงเคราะห์จัดขึ้นเป็นเพียงการส่งเสริมให้ คนพิการอ่านออกเขียนได้ในเบื้องต้นเท่านั้น มีในระดับมาก ส่วนสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดให้คนพิการยังไม่เพียงพอ มีในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของคนพิการและเจ้าหน้าที่ต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม

โดยภาพรวมคนพิการมีความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า คนพิการมีความคิดเห็นต่อการที่สถานสงเคราะห์เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางประเพณี วัฒนธรรม และวันสำคัญต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอมีในระดับมาก รองลงมา คือ กิจกรรมนันทนาการที่ได้รับส่วนใหญ่นเป็นกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความเครียดมีในระดับมาก ส่วนการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอสำหรับการปรับตัวอยู่ในสถานสงเคราะห์ได้อย่างมีความสุขมีในระดับปานกลาง ส่วนภาพรวมเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อการที่คนพิการส่วนใหญ่ที่อยู่สถานสงเคราะห์มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางประเพณี วัฒนธรรม และวันสำคัญต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และภายในสถานสงเคราะห์มีการจัดปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อคนพิการอย่างเพียงพอ เช่น มีราวจับระหว่างทางเดิน มีห้องน้ำเฉพาะสำหรับคนพิการ มีทางเฉพาะสำหรับ

รถเข็นคนพิการ จัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารอย่างถูกต้องลักษณะมีในระดับมากในสัดส่วนที่เท่ากัน รองลงมา คือ สถานสงเคราะห์จัดให้คนพิการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาเป็นประจำ เช่น การแข่งขันกีฬาคนพิการ การออกกำลังกายประจำวันมีในระดับมาก ส่วนการจัดกิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญตักบาตร การฟังธรรมเทศนาจะเกิดประโยชน์กับคนพิการบางกลุ่มเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องมีกิจกรรมดังกล่าวมีในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของคนพิการและเจ้าหน้าที่ต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ

โดยภาพรวม พบว่าความคิดเห็นของคนพิการที่มีต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.99 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า คนพิการมีความคิดเห็นต่อการได้รับการสนับสนุนจากสถานสงเคราะห์ให้นำผลงานจากการฝึกอาชีพไปแสดงในโอกาสต่าง ๆ มีในระดับมาก รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกฝึกอาชีพ ที่เหมาะสมกับความสนใจมีในระดับปานกลาง ส่วนในประเด็นที่ว่าสถานสงเคราะห์มีกิจกรรม การฝึกอาชีพที่หลากหลายตรงตามความต้องการมีในระดับน้อย ส่วนภาพรวมเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.15 เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นต่อการที่สถานสงเคราะห์เปิดโอกาสให้คนพิการจัดจำหน่ายแสดงผลงานจากการฝึกอาชีพต่อภาคเอกชน องค์กรท้องถิ่น และชุมชนภายนอกมีในระดับมาก รองลงมา คือ สถานสงเคราะห์สามารถเตรียมความพร้อมให้คนพิการก่อนการฝึกอาชีพได้อย่างทั่วถึง เช่น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกฝึกอาชีพตามความสนใจและตามความสามารถมีในระดับปานกลาง ส่วนอุปกรณ์การฝึกอาชีพที่จัดให้คนพิการยังไม่เพียงพอมีในระดับน้อย

แนวทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ของคนพิการและเจ้าหน้าที่

โดยภาพรวมคนพิการกับเจ้าหน้าที่เสนอแนวทางที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ในประเด็นที่ว่า ควรจัดให้มีบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญมีความชำนาญในการช่วยเหลือ บำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแต่ละประเภทมาประจำอยู่ที่สถานสงเคราะห์ ควรกระจายและพัฒนาบริการทางการแพทย์ให้ครอบคลุมคนพิการทุกประเภทอย่างทั่วถึง เท่าเทียมกัน ควรพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์ให้เพียงพอ และมีความทันสมัย เพื่อให้คนพิการได้รับบริการที่มี

ประสิทธิภาพ รวมทั้งภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุน/พัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์มากยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาของคนพิการและเจ้าหน้าที่

โดยภาพรวมคนพิการกับเจ้าหน้าที่เสนอแนวทางที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ในประเด็นที่ว่า ควรจัดหาบุคลากรทางการศึกษา/ครูมาประจำอยู่ที่สถานสงเคราะห์เพิ่มขึ้น โดยบุคลากรที่จะจัดหาเพิ่มขึ้นนั้นควรเป็นบุคคลที่มีทักษะความชำนาญและเข้าใจข้อจำกัดสภาพปัญหาคนพิการ รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ ควรพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการศึกษาให้เพียงพอเหมาะสมกับสภาพคนพิการแต่ละคน และจัดอาคารสถานที่เรียนให้เป็นสัดส่วนเหมาะสม โดยภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาให้มากขึ้น รวมทั้งควรจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่ให้เหมาะสม นอกจากนั้นควรส่งเสริม/รณรงค์ให้คนพิการเห็นความสำคัญของการศึกษายิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคมของคนพิการและเจ้าหน้าที่

โดยภาพรวมคนพิการกับเจ้าหน้าที่เสนอแนวทางที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ในประเด็นที่ว่าควรจัดให้มีบุคลากร เช่น เจ้าหน้าที่ พี่เลี้ยง อาสาสมัคร นักสังคมสงเคราะห์ วิทยากร ภายนอกที่มีความรู้ความสามารถและเข้าใจคนพิการเพิ่มขึ้นเพื่อดูแลคนพิการได้ทั่วถึง รวมทั้งควรมีบุคลากรที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำคนพิการอย่างเป็นมิตรเมื่อคนพิการประสบปัญหา พร้อมทั้งจัดหารูปแบบในการจัดกิจกรรมบริการต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายเหมาะสมกับคนพิการทุกประเภทมากยิ่งขึ้นโดยจัดอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งควรเปลี่ยนบรรยากาศให้ผู้รับบริการทำกิจกรรมภายนอกสถานสงเคราะห์ และจัดตกแต่งอาคารสถานที่ทั้งในสถานสงเคราะห์และในการจัดกิจกรรมให้มีบรรยากาศสวยงาม ร่มรื่น สะดวก เหมาะสมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และควรจัดหาห้องที่มีความเป็นส่วนตัวไว้สำหรับให้คำปรึกษาคนพิการที่ประสบปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งควรจัดอุปกรณ์การละเล่นต่าง ๆ ให้ทั่วถึง ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคมให้มากขึ้น และจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่ให้เหมาะสม

แนวทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพของคนพิการและเจ้าหน้าที่

โดยภาพรวมคนพิการกับเจ้าหน้าที่เสนอแนวทางที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ในประเด็นที่ว่าควรจัดให้มีบุคลากร/ครูฝึกอาชีพเพิ่มจำนวนมากขึ้นเพื่อสอนได้หลายสาขายิ่งขึ้น และส่งเจ้าหน้าที่เข้าอบรม ศึกษาดูงานในหลักสูตร เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอาชีพต่าง ๆ ควรจัดให้มีหลักสูตรสาขาการฝึกอาชีพให้คนพิการได้เลือกหลากหลายสาขายิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มทางเลือกให้คนพิการเพราะแต่ละคนมีความถนัด ความชอบ และข้อจำกัดทางสภาพร่างกาย สติปัญญา ไม่เหมือนกัน และควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้หลากหลายเพียงพอ และมีความทันสมัย รวมทั้งภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพให้มากขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของคนพิการและเจ้าหน้าที่กับความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ

โดยภาพรวมผลการทดสอบความสัมพันธ์เมื่อนำข้อมูลทั่วไปของคนพิการ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ประเภทความพิการ ระยะเวลาที่มีความพิการ และข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานนำมาหาความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยใช้สถิติไค-สแควร์ และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าข้อมูลทั่วไปทั้งของคนพิการและเจ้าหน้าที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพในเกือบทุกด้าน มีเพียงประเภทความพิการเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการของสถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพพระประแดง สังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะซึ่งได้ประมวล จากผลการศึกษาดังนี้

ข้อเสนอต่อภาครัฐ

1. ภาครัฐควรพัฒนานโยบายและแผนในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของคนพิการให้ชัดเจนครอบคลุมแก่คนพิการทุกประเภทเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

2. ภาครัฐ/กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการควรให้การสนับสนุนด้านบุคลากร บริการ วัสดุอุปกรณ์/อาคารสถานที่ รวมทั้งงบประมาณที่ใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในแต่ละด้านให้กับสถานสงเคราะห์ มากยิ่งขึ้น แม้ว่าในปัจจุบันการปฏิบัติงานและการให้บริการกับคนพิการในอนาคตจะมุ่งเน้นไปสู่การส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสในการดำรงชีวิตอิสระ ลดระยะเวลาการอยู่ในสถานสงเคราะห์ และจัดให้สถานสงเคราะห์เป็นทางออกสุดท้ายในการให้บริการ แต่อย่างไรก็ตามมีอุปสรรค ได้เลยว่าในสังคมไทยยังมีคนพิการอีกจำนวนมากที่โดดเดี่ยว ไร้ที่พึ่ง ไร้ญาติ และประสบปัญหาความยากลำบากอื่น ๆ ที่ทำให้พวกเขาเหล่านั้นจำเป็นต้องเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ หรือไม่สามรถออกไปใช้ชีวิตภายนอกสถานสงเคราะห์ได้ซึ่งในปัจจุบันก็มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้คนพิการกลุ่มนี้ได้มีโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกันเช่นเดียวกับคนพิการที่มีโอกาสใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสังคมภายนอก

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงาน

1. สถานสงเคราะห์ควรจัดหาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ทั้งทางด้านการแพทย์ การศึกษา สังคม และอาชีพเพิ่มขึ้น เนื่องจากในสถานสงเคราะห์มีบุคลากรจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนคนพิการ โดยอาจจัดหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญในงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแต่ละด้านมาประจำที่สถานสงเคราะห์ หรือจัดให้มีอาสาสมัครในแต่ละวิชาชีพโดยเฉพาะสายวิชาชีพที่ขาดแคลน ไม่เพียงพอเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในด้านต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการให้บริการแก่คนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

2. สถานสงเคราะห์ควรมุ่งเน้นการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพในแต่ละด้านอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

2.1 ด้านการแพทย์ ควรกระจายบริการให้ทั่วถึงสนับสนุนให้คนพิการทุกคนได้รับการบำบัดรักษาที่เหมาะสมตามสภาพปัญหาของคนพิการแต่ละคน

2.2 ด้านการศึกษา เนื่องจากคนพิการจำนวนมากที่อยู่ในสถานสงเคราะห์มีข้อจำกัดทางด้านสติปัญญา รูปแบบการจัดบริการทางการศึกษาจึงควรมุ่งเน้นไปที่การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ไม่ยุ่งยากเกินไปนัก แต่สำหรับคนพิการที่มีศักยภาพพร้อมที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไปสถานสงเคราะห์ควรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

2.3 ด้านสังคม สถานสงเคราะห์ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพคนพิการ รวมทั้งควรจัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อคนพิการประสบปัญหาความยากลำบากต่าง ๆ ในรูปแบบการให้คำปรึกษารายบุคคลที่มีบรรยากาศเป็นส่วนตัว

2.4 ด้านอาชีพ ควรพัฒนารูปแบบกิจกรรมวิชาชีพให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้คนพิการได้เลือกฝึกอาชีพตามความสนใจซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานที่คนพิการจะได้พึ่งพาตนเองในระยะยาวต่อไป

3. สถานสงเคราะห์ควรพัฒนาความพร้อมทางด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ที่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในแต่ละด้านให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ โดยทางด้านอาคารสถานที่นั้นควรมุ่งเน้นที่การพัฒนาสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการ ดำเนินชีวิตประจำวันของคนพิการ ส่วนทางด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ ควรมุ่งเน้นการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการแต่ละประเภทเพื่อให้คนพิการสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาวอีกด้วย

4. สถานสงเคราะห์ควรประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ในสื่ออินเทอร์เน็ตหรือการทำป้ายประกาศ เพื่อระดมความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน องค์กรท้องถิ่น และภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ในด้านต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทิศทางและรูปแบบการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการที่เหมาะสมในอนาคตในทัศนะของผู้บริหารสถานสงเคราะห์คนพิการจากสถานสงเคราะห์ต่าง ๆ

2. ควรศึกษาบทบาทของสหวิชาชีพต่อการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในสถานสงเคราะห์